

AQUEST NADAL PARLEM DE POLÍTICA

fotlaturra.cat

De vegades, fotre la turra no és fàcil, especialment quan ja sabem que ens faran les preguntes de sempre. Com que aquest Nadal volem parlar de política us donem algunes idees.

ÉS MOLT FÀCIL PARLAR QUAN VOSALTRES NO TENIU PRESOS, QUÈ HEU DONAT VOSALTRES PER LA INDEPENDÈNCIA?

La militància de la CUP i de l'Esquerra Independentista ha estat sempre al peu del canó, a totes les mobilitzacions i lluites per guanyar i conquerir drets. Tenim una llarga trajectòria de lluita i, per tant, de repressió també, encara que no es coneguin els noms. Hi ha més de 2.800 represaliats per defensar els drets col·lectius dels catalans i catalanes. Molts d'ells, militants de la CUP i l'Esquerra Independentista i molts d'ells, també, amb acusació particular de la Generalitat. I tot així avui encara estem disposats a donar-ho tot per construir el país que volem.

I PER QUÈ NO HEU FET RES PER APLICAR EL MANDAT DE L'1 DE OCTUBRE? NO CALEN MÉS REFERÈNDUMS EL QUE CAL ÉS DECISIÓ EN APLICAR EL QUE JA VAM DECIDIR.

L'1 d'octubre va ser una victòria col·lectiva. Exigir un referèndum, organitzar-lo i posar l'Estat contra les cordes va ser fruit i gràcies a la gent. Però malauradament no hi havia un projecte posterior, no hi ha previst un després. A més, la violència física, ambiental i jurídica exercida per l'estat espanyol va impedir la celebració de la votació en unes condicions de normalitat democràtica. Plantejar un nou referèndum no nega la validesa política de l'1-O, però malgrat la repressió cal dibuixar un horitzó i aquest passa per un mecanisme democràtic que ens permeti saber el suport popular del que gaudeix el projecte independentista. La falta de voluntat de l'estat espanyol per resoldre aquest conflicte democràticament ens fa evident que necessitarem plantejar molts embats i un augment de la confrontació democràtica des de tots els fronts.

Per això cal forçar un nou referèndum, els catalans i catalanes mereixen decidir democràticament el seu futur, amb garanties que la seva decisió es dugui a terme i sense amenaces ni violència.

SI TOTS ELS POLÍTICS SÓN IGUALS, PER QUÈ US HAURIA DE VOTAR A VOSALTRES SI TOTS FEU EL MATEIX?

No tots els polítics són iguals! Nosaltres fem política a tots els fronts, a les institucions però també al carrer, als moviments socials i populars. La política és a tot arreu, no només es troba als despatxos sinó que afecta el nostre dia a dia. El descrèdit de la política de fet és una arma de doble fil; per un costat és normal que estiguem desencantats amb els polítics i amb la política en general perquè sovint no representen els nostres interessos però per l'altre si no creiem en fer política acceptem

que les coses sempre seran així, el poble tenim de molt poder però els cal exercir-lo! Com deia Joan Fuster; Tota política que no fem nosaltres serà feta contra nosaltres.

A més a més a la CUP ens dotem d'una codi ètic, tenim càrrecs rotatius i prenem les decisions entre totes per garantir que no ens convertim en qualsevol polític.

CANVIEU MOLT SOVINT DE CARES, COM SÉ SI EL POLÍTIC QUE PRESENTEU M'AGRADARÀ SI NO ELS CONEIXEM?

La CUP és un projecte col·lectiu. Justament perquè no som com tots els polítics entenem que les persones són important però el més important és el projecte. La nostra força és la nostra militància i les nostres propostes, no només els nostres candidats.

Tot i així vam decidir que els nostres candidats puguin repetir dues legislatures per poder consolidar lideratges. No voldreu que ens convertim en polítics de poltrona que es pensen que la realitat és el que passa al Parlament.

EL QUE US PASSA ÉS QUE SOU U UNS UTÒPICS, EL QUE DIEU ÉS MOLT MACO PERÒ NO PASSARÀ

No hi hauria d'haver res d'utòpic en pensar que tothom ha de tenir accés a una casa, llum, aigua o menjar. Si pensar això ens fa ser uns utòpics, potser sí que ho som.

I com hem dit sempre; la utopia també ens permet avançar, és el que fa que no acceptar les coses tal com són.

Plantegem propostes de sentit comú, però aquestes només són possibles si prioritzem la vida als beneficis d'uns pocs. El que no té sentit és que mentre aquesta crisi empenya la majoria a més precarietat els més rics guanyessin cada cop més diners. Utòpic és creure que podem continuar vivint així. Que sigui possible depèn de nosaltres.

ON ÉS LA CUP?

La CUP és on ha estat sempre; als carrers, les places, els casals i ateneus, els grups d'habitatge, pabs i sindicats de llogateres, als sindicats combatius, als col·lectius feministes i a tots aquells espais d'autoorganització popular que són el motor de canvi necessari per a la nostra gent. Però també és al Parlament i al Congrés, fiscalitzant els abusos del poder i sobretot fent propostes per millorar la vida de la majoria; apostant per la regulació de les interines, apretant perquè es regulin els preus dels lloguers o proposant la pujada del salari mínim entre moltes altres.

SOU MOLT PESADES LES FEMINISTES; NI MASCLISME, NI FEMINISME: IGUALTAT.

El feminisme és la idea radical que les dones som persones, deia Angela Davis. El masclisme, en canvi, és considerar les dones inferiors i a partir d'aquesta idea organitzar el món. Nosaltres volem coses tan boges com cobrar el mateix sou per la mateixa feina, no tenir por quan anem pel carrer, que les feines de cuidar aquells que estímem, que hem vist tan importants durant la pandèmia, no recaiguin només sobre les dones i a més de manera invisible. Demanem coses tan disparatades com tenir vides que valguin la pena ser viscudes, a nivell social, econòmic, laboral, polític, sexual i emocional.

Torró eLaborat en col·laboració amb la Pastisseria Cacau
Plaça Major, 4. OLOT

